

A NATOLIJS TUKTAREVS ir adumurdis. Pēc Kazanas universitātes beigšanas viņu — jauno speciālistu nostādīja darbā cetur. Bet puisim no atmiņas neizsūda prakses laiks mūsu rūpnīcā. Savukārt mēs bijām levdrojuši, ka jauniešiem ir nopietna tieksme veikt pētnieciskus darbus. Pēc pārrunām pirms diviem gadiem Anatolijs sāka strādāt pie mums par inženieri — mikrobiologu centrālajā zinātniski pētnieciskajā laboratorijā. Tagad viņš, var teikt, savu kolēģu vidū jau iegūvis autoritāti, apzinīgi veic sabiedriskos pienākumus — vada uzņēmuma jauno speciālistu padomi.

Iespējams, ka ieradies rūpnīcā, Anatolijs Tuktarevs saubijās par to, kā viņu uzņems, viņu nodarbināja jautājums, vai netraucēs tā saucamā valodas barjera (rūpnīca taču atrodas Latvijā). Jāatzīst, ka šādām saubām nebija nekāda pamata. Mūsu kolektīvā jau daudzus gadus ražīgi strādā vienpadsmit tautību pārstāvji. Lielākā daļa, protams, ir latvieši, apmēram uz pusi mazāk krievu. Bet ir arī baltkrievi, ukraiņi, lietuvieši, poļi, vācieši, ebreji, čuvaši, somieši. Dažādus amatus ieņem šie ļaudis — no strādnieka līdz inženierim. Un nav pieņemama doma

Plecu pie pleca, vienotā ierindā

kaut vai par vismazāko jebkuras tautības cilvēku norobežošanu. Pelnīti godinām Lielā Tēvijā kara veterānu čuvašu Pjotru Gavrilovu, aparātu uzraudzītājiem Atinu Gobu, meistaru ukraiņi Vladimiru Gričjuku utt. Tāpēc, ka viņi visi ir teicami darbinieki, iniciatīvas bagāti, ar radošu pieeju darbam, tāpēc, ka viņi ir ļoti, uzticīgi cilvēki.

PASTAIGĀJIET pa rūpnīcas ceļiem, ierodieties dažādās sanāksmēs, un jūs sapratisiet, ka mēs visi esam viena liela ģimēne. Tas pat izpaužas valodās, kādās pie mums runā. Pastāv zināma specifika — mūsu rūpnīca ir Vissavienības pakļautības uzņēmums. Tāpēc galvenokārt, protams, rakstījam un runājam krieviski. Bet gandrīz visi vēl nesēnle jaunle speciālisti apguvuši pietiekoši labi latviešu valodu.

Bet ja jūs apmeklēsiet mūsu maksimāli tehniskās pašdarbības ko-

sociālistisko sacensību cēramis, ka daudz tuvāka kļūs mums tāla Armēnija, precīzāk — Čarancevanas lizina ražošanas eksperimentālā rūpnīca.

Labprāt savos sasniegumos dalās arī mūsu kolēģi no Sebekino, Baltkrievijas Oboļas biokimiskās rūpnīcas. Lizīna ražošanas apgušanas stadijā atrodas vēl viens mums radniecisks uzņēmums — Steprogorasas rūpnīca Kazahijas PSR. Šī gada sākumā uz turieni devās mūsu speciālistu grupa galvenā inženiera Japa Liepas vadībā. Par atmiņu šim braucienam kazahu draugi mums uzdāvināja grāmatu, kuru ar interesi izlasīja daudzi: sevīskā neskatoties uz zemes atzīmēšanu, neskarto zemju apgušanas 25. gadskārta.

MŪSU DARBA un kultūras sakaru ģeogrāfiju daudz kārt paplašina sadarbība ar zinātniski pētnieciskajiem institūtiem, projektēšanas organizācijām. Tā regulāri ar informāciju apmaināmies ar Maskavas zinātniskajām iestādēm, biedriem Irkutskā. Rūpnīcas otro kārtu projektē Odesas institūts «Južgrobosintez». Mūsu produkciju pārbauda Igaunijas lopkopības un veterinārijas institūti.

No visiem mūsu zemes novadiem saņemam izejvielas, diez-

gan plašs ir adresu saraksts, uz kuriem sūtām liziņu un priekšus.

Savu garīgo apvārsni bagātinām, iepazīstot kādas tautības kultūru, tradīcijas. Šī tieksme ir apbūvēta. Lai kur arī mēs nebūtu, visur jūtam milzīgo interesi par mūsu republiku. Plaši pazīstama ir Līvānu stikla fabrikas produkcija, latviešu lietiskās mākslas meistaru, maksimieku, skulptoru darinājumi. Dziļi iesakņojusies tradīcija, ka, tiekoties ar ciemiņiem, rīkojam ekskursijas uz mūsu republikas galvaspilsētu, uz Padomju Latvijas ievērojamākajām vietām.

PA MŪSU ZEMI soļo pirmāis Maijs. Brīnīgākie pavasara svētki, visu tautu un valstu darbaļaužu solidaritātes svētki. Dažādās mūsu Dzimtenes maļās svētku demonstrācija izgaļusi simtiem mums pazīstamu un nezināmu ļaužu. Pa Līvānu ielām braša kolonna, kas rotāta ar lozungiem, plakātiem, ziediem, šodien soļoja vairāk nekā simts cilvēku — mūsu uzņēmuma darbinieku. Svētkos, tāpat kā ikdienā, visi viņi — pie pleca let vienotā ierindā.

A. SEDVALDS,
Līvānu eksperimentālās biokimiskās rūpnīcas direktors